

ening. Opnaas ikke Enighed mellem disse om en Afgørelse, forelægges Sagen for Krigsministeriet, der træffer Afgørelse efter Forhandling med Indenrigsministeriet.

Klager fra Kvarterværterne over den af Borgmesteren (Magistraten) eller Politimesteren iværksatte Fordeling af Indkvarteringsbyrden afgøres af Amtmanden. Dennes Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeriet.

Forsvarsministeren bemyndiges til, i Tilfælde af Krig, at fastsætte saadanne Ændringer og Tillæg til nærværende Lov, som maatte findes nødvendige af Hensyn til Forsvaret. Der skal herunder kunne træffes Bestemmelse om Rekvisition mod passende Godtgørelse af Genstande og Ydelser, der udkræves til Hærens eller Søværnets Behov, og som ikke paa anden Maade kan tilvejebringes tilstrækkelig hurtigt.

Loven træder i Kraft 1. April 1924.

Af det samlede Udvalg i Folketinget stilledes til det af Ministeren fremsatte Lovforslag forskellige Ændringsforslag dels for udtrykkelig at præcisere, at ogsaa Landkommuner kan faa Garnison, hvilket er forudsat i Kaserneloven, dels for at ordne en bedre Indkvartering under ekstraordinær Indkvartering, dels endelig om enkelte Forhøjelser af Betalingen under denne. — Om to Spørgsmaal delte Udvalget sig i et Flertal og et Mindretal, nemlig først i Spørgsmaalet om, hvilken Betaling Staten skal yde Kommunerne for den ordinære Indkvartering. *Flertallet* (Venstre og Konservative) udtaler, at det „maa erkende, at Forholdene vedrørende Optagelse af Laan og med Hensyn til Rentebetaling i de sidste Maaneder er blevet skærpet, og kan derfor anbefale, at man fra Statens Side gaar til en Forhøjelse af den Godtgørelse, der ydes Kommunerne for at stille Bygninger til Raadighed“. *Flertallet* stillede Ændringsforslag, tiltraadt af Indenrigsministeren, om at forhøje den i det forelagte Lovforslag foreslaaede Betaling 5 pCt. af Bygningens Opførelsessum for Kaserne og $4\frac{1}{2}$ pCt. for Bygninger til Staldrum til henholdsvis $5\frac{1}{2}$ pCt. og 5 pCt.

Mindretallet (Socialdemokrater og Radikale) udtalte, at de „maa derimod hævde, at naar Staten kan paabyde en Kommune at modtage en Garnison, bør de med Indkvarteringen forbundne Udgifter afholdes af Staten. De i Lovforslaget anførte Ydelser for Opførelse af Kaserne og Staldbygninger dækker ikke de Udgifter, der ved Indkvartering paabyrdes en Kommune“, og *Mindretallet*, der ansaa den af *Flertallet* foreslaaede Forhøjelse for utilstrækkelig, foreslog at ændre Godtgørelsen for Kasernebygninger til $6\frac{1}{2}$ pCt. af Bygningernes Opførelsessum og 4 pCt. af Grundens Værdi samt for Staldrum